

РЕШЕНИЕ

№ 4154

гр. София, 24.07.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 22 състав,
в публично заседание на 03.07.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Десислава Корнезова

при участието на секретаря Илияна Тодорова, като разгледа дело номер **12305** по описа за **2018** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на с чл.145 - чл.178 от Административно-процесуалния кодекс (АПК) във вр. с чл.215 ЗУТ. Образувано е по жалба на Т. Б. К. срещу Заповед № РА-18-37 от 17.10.2018г. на Директор на Дирекция „Общински строителен контрол” в Столична община. В жалбата се твърди, че оспорваната заповед е издадена при допуснати нарушения на административно-производствените правила и относимите материално-правни разпоредби. Излага се, че ответникът не е изяснил по безспорен начин кое е лицето, което е собственик на „павилион за бърза закуска“. Не била ясна и волята на административния орган защо приема, че сградата е незаконосъобразно поставена в имот частна собственост на жалбоподателката и какво е нейното предназначение. Моли съдът да отмени Заповед № РА-18-37 от 17.10.2018г. на Директора на Дирекция „Общински строителен контрол” в Столична община, като незаконосъобразна, както и да бъдат възстановени направените в процеса разноски в размер на сумата от 1 360.00 лева.

Ответникът – Директор на Дирекция „Общински строителен контрол” в Столична община, чрез процесуалния си представител юрк. А. С., оспорва жалбата, а по същество на спора, моли съдът да я отхвърли като неоснователна, съобразно изложеното в писмени бележки от 14.07.2020г. Заявена е претенция за присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, след като обсъди доводите на страните и прецени представените по делото доказателства по реда на чл.235 ал.2 ГПК във

вр.чл.144 АПК, приема за установена следната фактическа обстановка:

Административното производство е започнало със съставянето на Констативен акт № РПД18-ВК91-2464/20.07.2018г. на служители в Столична община, район „П.“, от данните по който се установяват следните факти: В ПИ с идентификатор № 68134.607.1135, част от УПИ VII- „за озеленяване“ от кв.322 по плана на [населено място], местност „Б. шосе“ с административен адрес: [населено място],[жк], [улица] изграден „павилион за бърза закуска с идентификатор № 68134.607.1135.2“. Пред южната фасада на сграда /аперитив/ с идентификатор № 68134.607.1135.3 и сграда /трафопост/ с идентификатор № 68134.607.1135.4 е разположен едноетажен търговски обект, представляващ павилион и разширение на павилион за бърза закуска, монтажнo съоръжение със застроена площ от 60 кв.м. и приблизителна височина от 2.50м. Източната северната и южната фасада са изградени от дървена конструкция с PVC дограма, която е монтирана на бетонов фундамент с аркерни болтове. Западната фасада е изпълнена от газобетон с дебелина 10 см., монтиран на бетонов фундамент. На северната и южната фасада са разположени врати за вход/изход. Покривът е многоскатен, дървена конструкция покрита с битумни керемиди. Обектът не е захванат трайно към терена.

Прието е, че обектът е поставен на отпаднало правно основание, защото срокът на неговото разрешение за поставяне е изтекъл, както и е изтекъл срока на договорите за наем със Столична община. Като нарушени са посочени разпоредбите на чл.56 ал.2 и чл.57а ал.1 т.6 от ЗУТ.

Цитираният констативен акт е съставен в отсъствието на извършителя на обекта Т. Б. К.. Същият е изпратен на жалбоподателката с писмо изх. № РПД17-КЦ01-390/7/23.07.2018г. и получен от нея на 26.07.2018г. / известие за доставяне – обратна разписка, приложено на л.26 от адм.дело № 11701/2018г./.. От данните по административната преписка е видно, че срещу Констативен акт № РПД18-ВК91-2464/20.07.2018г. няма постъпило възражение в предоставения срок за това /констативен протокол от 24.08.2018г., приложен на л.27 от същото дело/.

В административната преписка се съдържат и следните писмени доказателства, които удостоверяват релевантни за спора факти:

1.Разрешение за поставяне № 13/06.07.2004г. на главен архитект на Столична община, район „П.“, от което е видно, че на Т. Б. К. е било позволено, съгласно одобрени проекти от 01.07.2004г. да монтира павилион за бърза закуска със застроена площ от 15.38 кв.м. в ПИ № 1135, кв.322, [населено място], [улица].

2. Разрешение за поставяне № 4/25.03.2005г. на главен архитект на Столична община, район „П.“, съгласно което на Т. Б. К. е било разрешено да извърши монтаж на „разширение на павилион за бърза закуска“ с площ от 44.62 кв.м.

3.Удостоверение за въвеждане в експлоатация № 19/20.03.2006г. на главен архитект на Столична община, район „П.“ за строеж „разширение на павилион за бърза закуска-монтажно съоръжение“, находящ се в ПИ № 1135, кв.322, местност „Б. шосе II част“, [улица].

4.Договор за отдаване под наем на общински недвижим имот от 07.01.2009г. със срок на действие до 01.11.2011г., договор за наем от 20.09.2004г. със срок на действие до 01.09.2007г., анекс № 1/22.03.2005г., договор от 12.09.2007г. със срок на действие до 01.09.2008г., анекс № 1/12.09.2008г., договор за наем на общински недвижим имот от 30.03.2009г. със срок до 01.11.2011г.

5.Нотариален акт № 137, том II, рег. № 8749, н.дело № 352/2003г. и

постановление за възлагане от 30.06.2017г. по изп.дело № 20168460400395 на ЧСИ О. М., които удостоверяват възникнало право на собственост в патримониума на Т. Б. К. върху имот с идентификатор № 68134.607.1135 с площ от 541 кв.м., при граници: имот с идентификатор № 68134.607.3, № 68134.607.1825, № 68134.607.690, № 68134.607.689.

С оспорената Заповед № РА-18-37 от 17.10.2018г. Директор на Дирекция „Общински строителен контрол“ в Столична община, на основание чл. 57а ал.1, т.2, пр. второ и т.б, ал.3, ал.6 и ал.7 от ЗУТ във връзка с чл. 56 ал.2 от ЗУТ е наредил на Т. Б. К. да премахне незаконосъобразно поставен преместваем обект, а именно: „павилион за бърза закуска с идентификатор № 68134.607.1135.2“, находящ се в ПИ с идентификатор № 68134.607.1135 по плана на [населено място], местност „Б. шосе“, район „П.“,[жк], [улица].

В мотивната част на заповедта, ответникът е приел, че е налице отпаднало правно основание за издаденото разрешение за поставяне, тъй като сроковете на представените договори за наем са изтекли. Изтекли са и сроковете, за които са били издадени разрешение за поставяне № 4/25.03.2005г. и № 13/06.07.2004г.

Видно от скица № 15-153124/15.02.2020г., съгласно одобрената със Заповед № РД-18-4/09.03.2016г. КККР за територията на Столична община, район „П.“, ПИ с идентификатор № 68134.607.1135 е с площ от 541 кв.м., предназначение на територията- урбанизирана, начин на трайно ползване- ниско застрояване до 10м., в кадастралния регистър, като негов собственик е отразен Т. Б. К.. В този недвижим имот е разположена сграда с идентификатор № 68134.607.1135.2 със застроена площ от 67 кв.м., брой надземни етажи-1, брой подземни етажи- без данни, предназначение-сграда за обществено хранене.

В процеса се допусна и прие експертно заключение, изготвено от вещото лице инж.Т. В. Т., от данните по което се установяват следните релевантни обстоятелства:

Процесният обект „павилион за бърза закуска с идентификатор № 68134.607.1135.2“, представлява едноетажна постройка, долепена до южната фасада на съществуваща сграда /трафопост/ с идентификатор № 68134.607.1135.3 и сграда с идентификатор № 68134.607.1135.1. Състои се от павилион и разширение на павилион за бърза закуска.

Павилионът е помещение, с технически показатели: 2.60/5.00м., Н = 2.35м. и застроена площ от 15.38 кв.м., което се използва като кухня. Неговата конструкция е метална носеща и се състои от колони, греди и столици от стоманени профили, замонолитени в ивични фундаменти. Подовата настилка е от армиран бетон, в който са замонолитени стоманените профили на носещата метална конструкция. Върху армирания бетон е положена изравнителна замазка и върху нея е изпълнена настилка от гранитогрес. Стените са изпълнени от зидария с газобетонови блокчета „Итонг“, с дебелина от 6.00 см., върху която е изпълнена гипсова шпакловка, облицовка от фаянс и блажна боя. Изпълнената зидария с газобетонови блокчета „Итонг“ също е замонолитена в армирания бетон. От външната страна на изпълнената зидария е направен цокъл от речен камък и монтирана ламперия. Изпълнен е окачен таван от метални ламели и топлоизолация от минерална вата.

Разширение на павилион за бърза закуска представлява търговско помещение със санитарни възли, със застроена площ от 44.62 кв.м. Неговата конструкция е дървена с колони, греди и столици. Подовата настилка е от армиран бетон, в който е замонолитена дървената конструкция. Върху армирания бетон е положена изравнителна замазка и върху нея е положена настилка от гранитогрес. Изпълнени са

ограждащи стени от зидарии, върху които е монтирана PVC дограма. Изпълнени са вътрешни и външни мазилки. По стените и таваните е монтирана ламперия, а в помещението е направен бар-плот, замонолитен в армирания бетон, както и са монтирани декоративни елементи от дървена конструкция с керемиди.

Покривът на едноетажната постройка обхваща павилиона и разширение на павилиона за бърза закуска. Конструкцията е дървена, скатна, с водоотвеждане - улук и водосточна тръба. В едноетажната постройка има изпълнени ел. и ВиК инсталации, както и вентилационна инсталация. Общата застроена площ е от 60.00 кв.м.

Вещото лице, след като е обследвало техническите характеристики на обекта, начина на изпълнение на видовете СМР е посочило, че същият представлява строеж по см.на § 5 т.38 от ДР на ЗУТ, а не „преместваем обект“ по см. на § 5 т.80 от ДР на ЗУТ.

С оглед изпълнените на място строителни дейности при реализация на «павилион за бърза закуска», вещото лице е приело, че не е възможно след извършване на демонтажни строителни работи едноетажната постройка да бъде демонтирана и преместена. При извършването на такива по вид строителни работи това ще доведе, същата да загуби своята индивидуализация и да се компрометира и няма да може да се ползва със същото или подобно предназначение. С премахването на процесния павилион, който е изпълнен върху ивични фундаменти и армиран бетон, намиращи се под кота прилежащ терен, ще се наруши субстанцията /целостта/ на земята.

Строителните материали, които са вложени при реализирането на процесната едноетажна постройка, състояща се от павилион и разширение на павилион за бърза закуска, са следните: арматура, бетон, метални профили /конструкция павилион/, дървени материали - колони, греди, столици, с различно сечение /конструкция разширение на павилион/, газобетонени блокчета „Итонг“, вароциментова мазилка, гипс, PVC дограма, блажна боя, ламперия, пирони, метални ламели за окачен таван, минерална вата, облицовъчен камък, олуци, водосточни тръби, хидроизолационни материали за покрив, керемиди, ВиК тръби, ел.проводници, ел.контакти, ел.ключове, ел.осветителни тела, смесителни батерии, мивки, сифони и др.

Конструкцията на едноетажната постройка е метална, дървена /колони, греди и столици/, зидарии от газобетонени блокчета „Итонг“ върху стоманобетонени фундаменти и плочи.

Експертът е формирал мнение, че процесният строеж е реализиран на два етапа, както следва: 1. Павилион за бърза закуска - след 06.07.2004г., 2.Разширение на павилион за бърза закуска - след 25.03.2005г. и преди 20.03.2006г.

След извършени справки в НАГ и Столична община, район ”П.” вещото лице е установило, че към периода, когато е бил изграден процесния строеж /след 06.07.2004г. и преди 20.03.2006г./, е бил в сила регулационен план за местност „Б. шосе - II част”, одобрен със заповед №РД-50-09-136/11.04.1983г. на главен архитект на Столична община. Съгласно този план теренът, част от който е процесният имот, представлява УПИ VII от кв.322 и е с отреждане „за озеленяване“.

Съгласно ОУП на Столична община, приет с Решение №697 по протокол №51/19.11.2009г. и Решение №960/16.12.2009г. на МС, имот с № идентификатор № 68134.607.1135 попада в устройствена зона „Тго” - терени за локални градини и озеленяване с показатели на застрояване: максимална плътност на застрояване 2 %; максимален К. 0.02; максимална площ за озеленяване 80 %. Предназначението на територията е за паркове за ежедневен отдих с площ под 5 ха /задължително публична собственост/ с допустимо само застрояване, обслужващо основната паркова функция

сгради /кафе, църква, трафопост, тоалетна/. В самостоятелни терени с площ под 1 ха застрояване не се допуска. В случая имот с идентификатор № 68134.607.1135 е с площ от 541 кв.м. и в него не се допуска застрояване.

Вещото лице е приело, че по своя вид и предназначение строежът не е допустим по действащия към периода на неговото изграждане ПУП, респ. не е търпим строеж. При извършения оглед на място е констатирано още, че в частта от имот с идентификатор № 68134.607.1135, която не е заета от сгради, има затревяване, дървестни видове, каменни пътеки оформени с бордюри, чрез които се осигурява достъп до постройките в него. Другата част от УПИ VII- «за озеленяване» от кв.322, съставляваща поземлен имот с идентификатор № 68134.607.3 е оформена като градина.

В експертното си становище вещото лице инж.Е. Д. Ц. посочва, че в ПИ с идентификатор № 68134.607.1135 има изпълнено затревяване с цветя, декоративна растителност, дървесни видове- 6 бр. ясен на възраст от около 40-50 г. с диаметър на стеблото около 30 см. Терена, извън постройките в него е оформен, като квартална градинка-сквер. Имотът попада в УПИ VII от кв.322, отреден „за озеленяване“. Това мероприятие е реализирано преди 1965г., а по-късно вероятно след 1983г. в имота са монтирани и градински елементи-пейки, стълбове и други, както и е засадена дървесна растителност. По ОУП на [населено място] имотът попада в устройствена зона „Тго“.

В процеса са събрани и гласни доказателствени средства, чрез разпит на свидетеля С. С. М.. В показанията си той излага, че около 2000г. Т. Б. К. върху бетонов фундамент е монтирала метален павилион, който по-късно е бил пристроен също върху бетонова основа, върху която е бил иззидан зид от блокчета „Итонг“ и тухли. Покривната му конструкция била дървена, състояща се от греди и облицовка с дъски между основата и зида, както и била монтирана алуминиева дограма. Ако се демонтира павилиона ще се нарушала целостта на целия обект, той бил трайно свързан със земята и е невъзможно да съществува самостоятелно.

Предвид установеното от фактическа страна, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.- град обосновава следните правни изводи:

Оспорва се подлежащ на съдебен контрол индивидуален административен акт по чл.214 т.2 от ЗУТ, от надлежна страна, за която е налице и интерес от отмяната му. Жалбата е подадена в преклузивния 14 дневен срок, тъй като по делото не са представени от ответника писмени доказателства за датата на съобщаване на акта на неговия адресат Т. Б. К..

Разгледана по същество жалбата е ОСНОВАТЕЛНА по следните съображения: Атакуваната Заповед № РА-18-37 от 17.10.2018г. е издадена от компетентен административен орган - Директор на Дирекция ”Общински строителен контрол”. Функции да издава заповеди за премахване на преместваеми обекти на основание чл. 57а ал.3 от ЗУТ са му предоставени със Заповед № СОА17-РД09-622/19.06.2017г. на Кмета на Столична община /т.2.2/.

На второ място, Заповед № РА-18-37 от 17.10.2018г. е индивидуален административен акт, съгласно чл. 214, т.2 от ЗУТ. Като такъв за него се прилагат правилата предвидени в чл.59 ал.2 АПК. Заповедта съдържа всички реквизити, които законодателят е посочил като задължителни за спазване при оформянето на административен акт. Тя съдържа фактически и правни основания за издаването ѝ, обектът е индивидуализиран в достатъчна степен, както по местонахождение, така й по вид, съставни елементи, размери и т.н.

На трето място, мотивирането на акта следва да бъде разгледано в съответствие с правилата за провеждане на процедурата пред административния орган, доколкото същественото им нарушаване води до ограничаване правото на защита и правото на участие в административния процес /широк смисъл/, съответно до отмяна на издадения акт /чл. 168, ал. 1 и ал.4 във връзка с чл. 146, т. 3 от АПК/.

В хода на протеклото административно производство не са допуснати нарушения на процедурните правила от категорията на съществените, които да са накърнили правото на защита на оспорващия и да са го препятствали да я упражни в пълен обем. Административният орган е изяснил релевантните за случая факти и обстоятелства и е извършил проверка на приетите доказателства. Видно от приложения по делото Констативен акт № РПД18-ВК91-2464/20.07.2018г. в съответствие с изискването на чл. 57а, ал. 2 от ЗУТ е извършена проверка от компетентни длъжностни лица по чл. 223, ал. 2 от ЗУТ – служители в администрацията на район „П.“, като същият е бил връчен на Т. Б. К.. Предоставена е възможност за депозиране на възражения, каквито не са постъпили преди издаването на заповедта. Констативният акт изрично е посочен в обжалваната заповед, с което обективизираните в него обстоятелства са приобщени като нейни фактически мотиви. След като на страната е била гарантирана възможността за участие в производството, се налага разбирането, че органът е осигурил начин и способ за организиране и провеждане на защитата на засегнатите права и интереси. *На четвърто място*, обжалваната заповед е издадена в несъответствие с приложимите материално-правни разпоредби, като при формиране на този извод съдът излага следните аргументи:

Съгласно чл. 56, ал. 1 от ЗУТ / в приложимата към издаване на заповедта редакция, преди изменението обн. ДВ, бр.25 от 26.03.2019г./, върху поземлени имоти могат да се поставят преместваеми увеселителни обекти и преместваеми обекти за търговски и други обслужващи дейности - павилиони, кабинни, маси, зарядни колонки за електрически превозни средства, както и други елементи на градското обзавеждане (спирки на масовия градски транспорт, пейки, осветителни тела, съдове за събиране на отпадъци, чешми, фонтани, часовници и други). Разпоредбата на чл. 56, ал. 2 от ЗУТ предвижда, че за тези обекти се издава разрешение за поставяне, а за държавни и общински имоти поставянето е и въз основа на схема, одобрена от главния архитект на общината. Когато обектът е поставен в чужд поземлен имот разрешение за поставянето му се издава въз основа на изрично писмено съгласие от собственика на поземления имот или писмен договор за наем на заетата от преместваемия обект площ /чл.56 ал.5 от ЗУТ/.

В конкретния случай, процесната вещ с идентификация № 68134.607.1135.2 не представлява преместваем обект по дефиницията на §

5 т.80 от ДР на ЗУТ, а именно, такъв „предназначен за увеселителна, търговска или друга обслужваща дейност, който може след отделянето му от повърхността и от мрежите на техническата инфраструктура да бъде преместван в пространството, без да губи своята индивидуализация и възможност да бъде ползван на друго място със същото или с подобно предназначение на това, за което е ползван на мястото, от което е отделен, като поставянето му и/или премахването му не изменя трайно субстанцията или начина на ползване на земята, както и на обекта, върху който се поставя или от който се отделя“.

Едноетажната постройка „павилион за бърза закуска“ по своите техническите характеристики, начина на изпълнение на видовете строителни дейности за реализирането ѝ, представляващи изкопни, армировъчни, бетонови, зидарски и инсталационни работи, както и вложените строителни материали е трайно прикрепена към земната повърхност. Не е възможно чрез извършване на демонтажни строителни дейности, без да се нарушава целостта на постройката, тя да бъде преместена на друго място без да се променят характеристиките ѝ. Ако се извършат такива демонтажни работи едноетажната постройка ще загуби своята индивидуалност и не е възможно да бъде преместена на друго място и да се ползва със същото или подобно предназначение. С премахването на процесния павилион, който е изпълнен върху ивични фундаменти и армиран бетон, намиращи се под кота прилежащ терен, ще се наруши субстанцията /целостта/ на земята. Постройката е поставена върху стоманобетонови фундаменти и плочи.

Тази постройка „павилион за бърза закуска с идентификатор № 68134.607.1135.2“ представлява строеж по см. на § 5 т.38 от ДР на ЗУТ. В подкрепа на този извод е и удостоверението за въвеждане в експлоатация № 19/20.03.2006г., защото такъв административен акт се издава само за строежи от IV и V категория, а не за преместваеми обекти по чл.56 ал.1 от ЗУТ. В одобрената със Заповед № РД-18-4/09.03.2016г. КККР за територията на [населено място], район „П.“ този строеж е бил отразен със своите основни кадастрални данни: идентификатор, застроена площ, брой етажи, предназначение, адрес, а именно: сграда със самостоятелен идентификатор № 68134.607.1135.2 със застроена площ от 67 кв.м., на един етаж и с предназначение „сграда за обществено хранене“. Обект на кадастъра съгласно чл.23 т.2 от ЗКИР може да бъде само сграда, включително изградена в груб строеж. По см. на чл.26 ал.1 и ал.2 от ЗКИР „всеки поземлен имот, сграда, съоръжение на техническата инфраструктура, в което има самостоятелен обект, и самостоятелен обект в сграда или в съоръжение на техническата инфраструктура получават

идентификатор. Идентификаторът е уникален номер, чрез който недвижимият имот се посочва еднозначно за територията на страната. В кадастралната карта не се нанасят преместваеми обекти, като за тях се съставят и одобряват само схеми за разполагането им от главния архитект на общината по тяхното местонахождение.

Следователно, не е налице посоченото в заповедта основание за премахване по чл.57а, ал.1, т.2, пр. второ и т.6 ЗУТ / в приложимата редакция, преди изм. обн. ДВ, бр.25 от 2019г./, съгласно която обектите по чл.5б, ал.1 се премахват, ако правното основание за издаване на разрешението за поставяне е отпаднало или срокът на разрешението за поставяне е изтекъл.

Фактическите констатации на ответната страна залегнали в мотивната част на оспорения административен акт бяха оборени от жалбоподателя в хода на съдебния процес. Правилната преценка на административния орган по отношение на фактите предопределя и съответствието на заповедта с материалния закон. Съдът е длъжен да провери, дали установените от ответника фактически обстоятелства са верни и дали съответстват на относимите към тях разпоредби на ЗУТ. В административния акт е задължително да има пълно съвпадение между установените факти и нареденото в неговия диспозитив. След като по своите технически белези „павилион за бърза закуска“ не представлява преместваем обект по см. на § 5 т.80 от ДР на ЗУТ, същият не подлежи на премахване по административен ред с издаването на акт по чл.57а ал.3 от ЗУТ. Без правно значение за изхода на спора е обстоятелството, дали строежът е „търпим“ по см. на § 127 ал.1 от ПЗР на ЗУТ, тъй като изследването на този въпрос би било допустимо само ако е издадена заповед с правно основание чл.225а от ЗУТ.

Предвид изложеното и при неосъществено правно основание по чл.57а, ал.1, т.2, предл. второ и т.6, във връзка чл.5б, ал.2 от ЗУТ / в относимата ред. преди изм.ДВ.бр.25/26.03.2019г./ за премахване на незаконосъобразно поставено преместваемо съоръжение - „павилон за бърза закуска с идентификатор № 68134.607.1135.2“, находящ се в [населено място],[жк], [улица], заповедта е издадена при неправилно приложение на материалния закон. Изпълнено е отменителното основание по чл.146 т.4 от АПК.

Окончателните правни изводи съдът формира, като приложи правилата за разпределение на доказателствената тежест в процеса по смисъла на чл. 170, ал. 1 от АПК, защото ответникът не доказва съществуването на фактическото основание, посочено в акта и изпълнението на законовите изисквания, които са го мотивирали за неговото постановяване, за да

настъпят разпоредените с издаването му неблагоприятни за оспорващата страна Т. Б. К. правни последици.

При този изход на спора искането на представителя на жалбоподателката адв. К. Ч. за присъждане на направените по делото разноски се явява основателно. Те възлизат в общ размер на сумата от 1 210.00 лева и представляват: заплатена държавна такса в размер на 10.00 лева, адвокатски хонорар в размер на 500.00 лева и възнаграждения за работа на вещите лица в общ размер на сумата от 700.00 лева.

Така мотивиран, **АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.- град**, II-ро отделение, 22 състав на основание чл.172 ал.2 АПК

Р Е Ш Е Н И Е

:

ОТМЕНЯ по жалбата на Т. Б. К. **Заповед № РА-18-37 от 17.10.2018г.** на Директор на Дирекция „Общински строителен контрол” в Столична община.

ОСЪЖДА Столична община, Дирекция „Общински строителен контрол” с адрес: [населено място], [улица] да заплати на Т. Б. К. ЕГН [ЕГН] от [населено място],[жк], [жилищен адрес] сумата от 1 210.00 /хиляда двеста и десет/ лева на основание чл.143 ал.1 от АПК.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба пред ВАС на РБ в 14 дневен срок от получаване на съобщенията до страните за неговото постановяване.

Съдия: